

Π. Κλεόπας Ηλιέ: “Ο Γέροντας της υπομονής”

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ένας σύγχρονος όσιος Πατέρας της Εκκλησίας που γεννήθηκε και έδρασε στην Ρουμανία. Εφάμιλλος των γνωστών και αγαπητών μας Γερόντων (Παΐσιου, Πορφυρίου κλπ.) ασκήθηκε με αυταπάρνηση και ζήλο και διακόνησε ιεραποστολικά το έθνος του και όχι μόνον. Ήταν η πνευματική παρηγορία και το στήριγμα, η γνήσια πατερική φωνή και ο απλανής οδηγός, ο ευλογημένος πατέρας και διδάσκαλος χιλιάδων πιστών που πρόστρεχαν κοντά του για να αναπαυθούν κυρίως στα δυσκολότατα χρόνια του αθεϊστικού καθεστώτος. Οι λόγοι του και το παράδειγμά του αλλά κυρίως οι ιερές του πρεσβείες συνεχίζουν να βοηθούν όλων τον κόσμο.

Ο Γέροντας Κλεόπας (Hlie) (10 Απριλίου 1912 – 2 Δεκεμβρίου 1998) υπήρξε πολύ γνωστός μοναχός και εκπρόσωπος της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και αρχιμανδρίτης και ηγούμενος στο Μοναστήρι Sihastria.

Ο Κλεόπας Hlie (κοσμικό όνομα: Constantin) γεννήθηκε στη Sulița, Botoșani σε μια οικογένεια αγροτών. Ήταν το πέμπτο από τα δέκα παιδιά που γεννήθηκαν από τον Alexandru Hlie. Παρακολούθησε το δημοτικό σχολείο στο χωριό του. Αργότερα υπήρξε μαθητής για τρία χρόνια στο μοναχό Paisie Olaru, ο οποίος ζούσε ως

ερημίτης στο ερημητήριο Cozancea.

Μαζί με τον μεγαλύτερό του αδελφό, Vasile, Ilie έγινε μέλος της κοινότητας στο ερημητήριο Sihastria το Δεκέμβριο του 1929. Το 1935, κατετάγη στον στρατό στην πόλη Botoșani, αλλά επέστρεψε ένα χρόνο μετά στο ερημητήριο, όπου εκάρη μοναχός στις 2 Αυγούστου 1937, παίρνοντας το όνομα « Κλεόπας» (δηλ. «οδηγός») στη βάπτισή του. Τον Ιούνιο του 1942, διορίστηκε αναπληρωτής ηγούμενος λόγω της κακής υγείας του ηγουμένου Ioanichie Moroî.

Στις 27 Δεκεμβρίου 1944, χειροτονήθηκε ιεροδιάκονος (διάκονος – μοναχός) και στις 23 Ιανουαρίου 1945 ιερομόναχος (ιερέας — μοναχός) από τον αρχιεπίσκοπο Galaction Cordon, ηγούμενο στο Μοναστήρι Neamț. Αργότερα επίσημα διορίστηκε ηγούμενος στο Ερημητήριο Sihastria.

Τάφος στο Μοναστήρι Sihastria Το 1947, το ερημητήριο έγινε μοναστήρι και ο αντικαταστάτης αρχιμανδρίτης Κλεόπας Ilie έγινε αρχιμανδρίτης με την έγκριση του Πατριάρχη Nicodim. Επειδή η Κομμουνιστική μυστική υπηρεσία τον αναζητούσε το 1948, εξαφανίστηκε στο δάσος γύρω από το μοναστήρι, μένοντας εκεί για έξι μήνες. Στις 30 Αυγούστου 1949, διορίστηκε ηγούμενος στο Μοναστήρι Slatina στη Suceava, όπου κατέταξε 30 άλλους μοναχούς από το Μοναστήρι Sihastria ως αποτέλεσμα της απόφασης του Πατριάρχη Justinian.

Εκεί ίδρυσε μια κοινότητα με πάνω από 80 μοναχούς. Μεταξύ 1952 και 1954 κυνηγήθηκε πάλι από την Ασφάλεια και, μαζί με τον ιερομόναχο Arsenie Papaciu, δραπέτευσαν στα Όρη Stanisoara. Επέστρεψε στο μοναστήρι μετά από δυο χρόνια ύστερα από εντολή του Πατριάρχη Justinian.

Το 1956 επέστρεψε στο μοναστήρι Sihastria, όπου είχε γίνει μοναχός, και την άνοιξη του 1959 αποχώρησε για τρίτη φορά στα Όρη Neamț, ξοδεύοντας τα επόμενα πέντε χρόνια εκεί. Επέστρεψε στο μοναστήρι Sihastria το φθινόπωρο του 1964, ως εξομολόγος για ολόκληρη την κοινότητα και συνέχισε να δίνει πνευματικές συμβουλές και στους μοναχούς και στους κοσμικούς για τα επόμενα 34 χρόνια. Κοιμήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1998 στο Μοναστήρι Sihastria.